

Cartea

"Drumul spre Vozia" a avut asupra mea un efect de narcotic. Am fost pur și simplu vrăjit, desprins de realitatea imediată: de foame, de nesomn, de oboseala dată de faptul că am citit până la 5 dimineața cartea în fața calculatorului. Nici n-am sesizat când a trecut timpul. Cele peste 200 de pagini cât am văzut că are cartea în format tipărit în mod normal nu le citeam continuu, n-aveam atâta răbdare. Acum nu m-am putut dezlipi....

Mi-a parut rău că s-a terminat . Mi-a parut rău că s-a terminat așa cum s-a terminat asta ca un reproș autorului!!! Cum? Am stat până la 5 dimineața să aflu că de-abia începe aventura celor trei? Mai frumos din partea autorului ar fi fost să scrie amandouă volumele și să le publice deodată. Așa ceva nu se face!!!) Lăsând gluma la parte, cred că ar fi groaznic ca această carte să aiba un final. Este un soi de "poveste fără sfârșit" - așa ar fi normal să fie, în fond "rostul lor, al celor trei - după cum spunea un dac muribund - nu se va sfârși niciodată." Povestea actuală tinde însă către un deznodământ... deși... nu se știe de unde poate răsări o nouă intrigă. Am avut un presentiment cam pe la capitolul 10 că va fi nevoie de un al doilea volum însă am tot sperat să apară răspunsuri la diversele întrebări. Acum am un presentiment că va fi nevoie de un al treilea volum... pe puțin. Senzația generală ce m-a încercat citind cartea a fost că autorul, Mihai-Andrei Aldea, nu mai e Părintele Aldea, preot al lui Hristos ci posesorul unor secrete, al unor mistere inaccesibile tuturor. O întrebare care le adumbrea pe toate celelalte izvorata din emotie, din admirație a fost: "De unde știe dom'le toate astea?", uitând de fapt lucrul principal - cartea este rodul imaginației și culturii autorului. Da, trebuie să recunosc, am citit cartea ca un copil, bucuros să descopere o lume nouă, fascinantă, plină de inedit. Până la urmă sentimentul ce se naște în inimă, citind această carte este bucuria...

Baboi Alexe Costinel

Autorul vorbește despre propria carte, pe site-ul <http://universul-cartilor.com> :

"E greu să vorbești în câteva de cuvinte despre cartea ce îți însemnează debutul beletristic. Încerc..."

Orice întâmplare se desfășoară într-un plan sau domeniu al existenței, mai mult sau mai puțin fantastic. "Drumul spre Vozia" are propriul său plan al existenței, unul ce ține de vechea cultură românească, cea pe care Ernest Bernea o vedea încă în anii 50 ca dispărută. Și totuși, în sufletele noastre, un fir de aur mai tare ca oțelul ne leagă de această veche cultură, într-un chip ce este de neînțeles pentru străini. Pe acest fir pornind, am găsit lumea în care se întâmplă "Drumul spre Vozia". Este o lume în duh - nu pot spune fantastică, deși fantasticul nu lipsește - ca o proiecție duhovnicească și totodată concretă a sufletului românesc

▪

Se cuvine, poate, să completez doar cu observația că romanul a fost alcătuit în 2000-2002,

Într-o vreme în care nu citisem "Stăpânul inelelor". Aveam să-l citesc abia în 2007, când am avut o adevărată uimire în fața întâlnirii pline de atâta asemănare și atâta deosebire între două culturi vechi, amândouă dispărute astăzi."

Mihai-Andrei Aldea

Pe blogul sibco gasim urmatoarea impresie: "Despre aceasta carte pot sa va spun ca am citit-o in prima noapte dupa conferinta de lansare si am trait-o in adevaratul sens al cuvantului. Am fost acolo langa personajele principale am "tresarit" si am avut emotii in momentele grele. Autorul iti impune cursul evenimentelor dar te lasa sa iti imaginezi acea lume extraordinara care se regasea foarte usor in Romania de altadata, o tara acoperita de paduri. Te simti atras de tabloul plin de culoare impletit cu atata maiestrie de autor si lasi sa curga imaginatia facandu-te stapan pe ambele maluri ale firului narativ. Suflul romanesc al cartii te face sa simti mult mai usor povestirea si poti identifica foarte usor chiar clisee din zilele noastre daca ai trait putin la tara, daca ai fost putin plecat prin munti. Nu va dezvalui prea multe din carte si va las sa patrundeti singuri in aceasta lume fantastica a marii paduri si va garantez ca nu o sa vreti sa mai iesiti de acolo."